

Prijevod ove stranice generiran je strojnim prevođenjem [Poveznica]. Strojno prevedeni tekstovi mogu sadržavati pogreške koje mogu narušiti jasnoću i točnost. Europski ombudsman ne prihvata nikakvu odgovornost za bilo kakve nepodudarnosti. Najpouzdanije informacije i pravnu sigurnost jamči izvorna inačica na engleski jeziku koja je dostupna putem gornje poveznice. Više informacija potražite u našem odjeljku o jezičnoj politici i prevođenju [Poveznica].

Odluka u predmetu 640/2019/TE o transparentnosti postupka donošenja odluka Vijeća EU-a na temelju kojeg se donose godišnje uredbe o određivanju ribolovnih kvota

Odluka

Slučaj 640/2019/TE - Otvoren 10/05/2019 - Preporuka o 25/10/2019 - Odluka donesena 29/04/2020 - Predmetna institucija Vijeće Europske unije (Utvrđena nepravilnost u postupanju) |

Pritužba se odnosila na transparentnost postupka donošenja odluka u Vijeću EU-a na temelju kojeg su donesene godišnje uredbe o određivanju ukupnog dopuštenog ulova (TAC) određenih ribljih stokova u sjeveroistočnom Atlantiku za 2017., 2018. i 2019. Pritužbu je podnijela organizacija koja se bavi pravom okoliša ClientEarth.

Podnositelj pritužbe smatrao je da Vijeće 1. nije zabilježilo stajališta država članica izražena u okviru pripremnih tijela Vijeća sastavljenih od nacionalnih državnih službenika i veleposlanika te na sastancima Vijeća ministara; 2. nije osiguralo pravodoban pristup dokumentima zakonodavne prirode na vlastitu inicijativu ni na zahtjev; te 3. vodi registar dokumenata koji je nepotpun i komplikiran za upotrebu.

Stajalište Ombudsmanice jest da se predmetni dokumenti smatraju „dokumentima zakonodavne prirode“ kako su definirani u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima. Osim toga, dokumenti sadržavaju „informacije o okolišu“ u smislu Uredbe o Aarhuškoj konvenciji. Trebao bi se osigurati obuhvatniji i pravodobniji pristup takvim dokumentima. Ombudsmanica je utvrdila i da Vijeće nije dokazalo da bi objava dokumenata ozbiljno utjecala na postupak donošenja odluka, produljila ga ili učinila složenijim.

Ombudsmanica je stoga preporučila da Vijeće proaktivno stavi na raspolaganje dostupne dokumente povezane s donošenjem uredbe o ukupnom dopuštenom ulovu u trenutku njihova slanja državama članicama ili što prije je moguće nakon toga.

Vijeće je odlučilo da neće postupiti u skladu s preporukom Ombudsmanice, što je razočaravajuće. Osim toga, takva odluka pokazuje da Vijeće možda ne shvaća dovoljno koliko je demokracija povezana s transparentnim donošenjem odluka koje se odnose na pitanja sa znatnim učinkom na širu javnost. To je još važnije kad se postupak odlučivanja odnosi na zaštitu okoliša.

Čini se da Vijeće smatra da je potrebno žrtvovati jedan od ključnih standarda demokracije, zakonodavnu transparentnost, za ono što smatra općim dobrom, odnosno za postizanje konsenzusa o određenom političkom pitanju.

Ombudsmanica potvrđuje svoj zaključak da je riječ o nepravilnosti u postupanju te ponavlja svoju preporuku.

Kontekst pritužbe

1. Pritužba se odnosi na transparentnost postupka donošenja odluka koji dovodi do donošenja godišnjih uredbi kojima se utvrđuju „ukupni dopušteni ulovi” (TAC-ovi) za određene ribljе stokove u sjeveroistočnom Atlantiku. Cilj TAC-ova je, među ostalim, održavanje ribljih stokova na održivim razinama, što je temeljni cilj Uredbe EU-a o zajedničkoj ribarstvenoj politici [1] [Poveznica] (Uredba o ZRP-u). [2] [Poveznica]

2. Uredbe o TAC-ovima donosi Vijeće u skladu s postupkom utvrđenim u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU) [3] [Poveznica]. U skladu s tim postupkom Europska komisija svake godine priprema prijedlog godišnje uredbe o TAC-ovima na temelju znanstvenih savjeta savjetodavnih tijela. Obično donosi svoj prijedlog TAC-a za sjeveroistočni Atlantik **krajem listopada ili početkom studenoga**. Nakon toga nacionalni državni službenici sastaju se tjedno u jednom od „pripremnih tijela” Vijeća [4] [Poveznica], Radne skupine za unutarnju ribarstvenu politiku, kako bi raspravljali o prijedlogu Komisije. Na temelju tih pripremnih rasprava Odbor stalnih predstavnika (veleposlanici u COREPER-u) vodi pregovore o prijedlogu otprilike tjedan dana prije sastanka Vijeća za poljoprivredu i ribarstvo, na kojem sudjeluju ministri i ministrike donose konačnu uredbu o TAC-u. To se obično događa **sredinom prosinca**.

3. Podnositelj pritužbe, organizacija za zaštitu okoliša ClientEarth, svake godine analizira kako su prijedlozi TAC-ova i konačna Uredba o TAC-u u skladu sa zahtjevima Uredbe o ZRP-u. Vijeće može donijeti TAC-ove koji nisu u skladu s primjenjivim znanstvenim savjetima samo ako može pružiti znanstvene dokaze ili pokazati da bi poštovanje znanstvenih savjeta predstavljalo ozbiljne društvene i gospodarske rizike za uključene ribarske flote i zajednice.

4. Za svoju godišnju analizu podnositelj pritužbe zahtijeva niz informacija. U tu je svrhu od 2017. do 2019. Vijeće podnijelo nekoliko zahtjeva za javni pristup dokumentima [5] [Poveznica] u vezi s postupkom donošenja odluka koji je doveo do donošenja Uredbe o TAC-u.

5. Nezadovoljan ishodom svojih zahtjeva, podnositelj pritužbe obratio se Ombudsmanu 8. travnja 2019.

Preporuka Europskog ombudsmana

6. Ombudsmanica je u svojoj preporuci [6] [Poveznica] smatrala da su dokumenti koji se odnose na donošenje godišnje Uredbe o TAC-u obuhvaćeni širokom definicijom „zakonodavnih dokumenata” u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima i da bi stoga trebali imati koristi od šireg pristupa takvim dokumentima. [7] [Poveznica] Ombudsman je također smatrao da dokumenti sadržavaju informacije o okolišu u smislu Aarhuške uredbe. [8] [Poveznica] Ombudsman je stoga zaključio da iznimku u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima, u kojoj se navodi da se pristup dokumentu odbija ako bi otkrivanje ozbiljno ugrozilo postupak odlučivanja institucije [9], treba tumačiti restriktivno [10].

7. Ombudsmanica je također napomenula da dokumenti koji se odnose na donošenje godišnje Uredbe o TAC-ovima **postoje** barem od kraja studenoga svake godine. U tim se dokumentima daje sveobuhvatan pregled različitih stajališta koja su delegacije država članica izrazile tijekom pregovora. Među njima je najznačajnija isprava koja se naziva „biblija”. Ombudsmanica je utvrdila da bi upravo takva vrsta informacija trebala javnosti, kao što je podnositelj pritužbe, kako bi utjecala na postupak donošenja odluka koji je u tijeku. Međutim, utvrdila je i da Vijeće dokumente povezane s donošenjem uredaba o TAC-ovima za 2018. i 2019. nije učinilo javno dostupnima dok je donošenje odluka bilo u tijeku. [11] [Poveznica] Umjesto toga, dokumenti su sustavno označeni oznakom „LIMITE”, što znači da Vijeće takve dokumente ne čini izravno dostupnima javnosti na svojim internetskim stranicama.

8. Ombudsmanica je ponovila svoje stajalište [12] [Poveznica] da bi ograničenja pristupa zakonodavnim dokumentima trebala biti i iznimna i ograničena na ono što je apsolutno nužno. Status „LIMITE” trebao bi se primjenjivati samo na one dokumente koji su u trenutku procjene izuzeti od otkrivanja na temelju jedne od iznimaka predviđenih pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima.

9. Vijeće je u biti tvrdilo da bi objavljivanje dokumenata, kao što je „biblija”, prije donošenja konačne Uredbe o TAC-u ugrozilo postupak donošenja odluka koji je u tijeku, kako je zaštićen jednom od iznimaka u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima [13].

10. Pučka pravobraniteljica nije bila uvjerenja u taj argument. Utvrdila je da Vijeće nije dokazalo da bi otkrivanje predmetnih dokumenata ozbiljno utjecalo, produljilo ili otežalo pravilno postupanje u donošenju odluka [14].

11. S obzirom na navedeno, ombudsmanica je zaključila da sustavno označivanje dokumenata Vijeća povezanih s postupkom donošenja godišnjih uredaba o TAC-ovima za 2018. i 2019. kao „LIMITE” predstavlja nepravilnost u postupanju. Stoga je preporučila (u skladu s člankom 3. stavkom 6. Statuta Europskog ombudsmana) da:

- Vijeće bi trebalo proaktivno objavljivati dokumente povezane s donošenjem Uredbe o

TAC-ovima u trenutku njihova proslijđivanja državama članicama ili što je prije moguće nakon toga.

12. U svojem odgovoru na preporuku Ombudsmana Vijeće je ponovilo svoje stajalište da bi se objavljivanjem dokumenata, kao što je „biblija”, prije donošenja konačne Uredbe o TAC-u, ugrozio postupak donošenja odluka koji je u tijeku. Kako bi potkrijepilo svoje stajalište, Vijeće je iznijelo tri glavna argumenta.

13. Kao prvo, Vijeće je potvrdilo svoje stajalište da su, iako su zahtjevi transparentnosti veći kada Vijeće djeluje u okviru zakonodavnih aktivnosti, zatraženi dokumenti sastavljeni u okviru postupka koji je doveo do donošenja nezakonodavnog akta. Stoga „*viši standard transparentnosti, koji se primjenjuje kada institucije djeluju u kontekstu zakonodavnog postupka, nema istu važnost u pogledu postupka odlučivanja na koji se odnosi sporna istraga*“.
[15] [\[Poveznica\]](#)

14. Kao drugo, Vijeće je potvrdilo da dokumenti o kojima je riječ u ovoj istrazi mogu sadržavati informacije o okolišu i da se, u skladu s Aarhuškom uredbom [16] [\[Poveznica\]](#), razlozi za odbijanje iz članka 4. stavka 3. prvog podstavka pravila Unije o javnom pristupu dokumentima u takvim slučajevima moraju restriktivno tumačiti. Međutim, Vijeće je napomenulo da Aarhuška uredba „*ne isključuje mogućnost oslanjanja na iznimku povezanu sa zaštitom postupka donošenja odluka niti određuje automatsku prednost prevladavajućeg javnog interesa*“.
[17] [\[Poveznica\]](#)

15. Kao treće, i uzimajući u obzir navedena razmatranja, Vijeće je ostalo pri svojem stajalištu da bi proaktivno otkrivanje spornih dokumenata ozbiljno ugrozilo donošenje odluka koje dovode do donošenja godišnje Uredbe o TAC-ovima:

- „*Ako se tijekom pregovora u tom kontekstu objave dokumenti s pojedinostima o stanju pregovora i konsolidirajućim stajalištima država članica, to bi moglo dovesti do zamrzavanja stajališta i ograničavanja fleksibilnosti država članica da se odmaknu od svojih početnih stajališta, kao i njihove spremnosti na kompromis, što je ključno za uspješno postizanje dogovora na razini Vijeća. Objava početnih stajališta država članica prije rasprava dovela bi do čvršćih stajališta i smanjenja manevarskog prostora za kompromis, čime bi se ugrozio dogovor tijekom rasprava Vijeća. To se ne primjenjuje samo u fazi postupka donošenja odluka koje dovode do političkog dogovora, nego je relevantno i u fazi koja vodi do donošenja pravnih tekstova stvarnim glasovanjem u Vijeću. Otkrivanjem bi se stoga ograničila mogućnost mirne rasprave i dogovora, što bi pak bilo u suprotnosti s učinkovitošću postupka donošenja odluka*“.
[18] [\[Poveznica\]](#)

16. **Vijeće** je nadalje tvrdilo da taj rizik od ozbiljnog ugrožavanja postupka donošenja odluka nije samo hipotetski, već razumno predvidljiv. Kako bi potkrijepilo svoju argumentaciju, Vijeće je navelo da bi proaktivno otkrivanje spornih dokumenata:

- odgoditi uspješan ishod rasprava Vijeća jer države članice u pripremi svojih početnih stajališta moraju uravnotežiti različite interese za više od stotinu ribljih stokova;

- podrazumijevaju vanjski pritisak jer je kontekst u kojem se odvijaju pregovori izrazito politizirani podložan vanjskoj pozornosti; i

- zahtijevati sveobuhvatnu pojedinačnu procjenu pojedinačnih informacija sadržanih u dokumentima kako bi se provjerilo sprečavaju li iznimke utvrđene u pravilima EU-a o pristupu dokumentima takvo otkrivanje. Nadalje, takve procjene zahtijevaju savjetovanje s relevantnim sudionicima prije otkrivanja osjetljivih informacija koje se odnose na njih.

17. S obzirom na navedeno, Vijeće je potvrdilo svoje stajalište da ne može sustavno otkrivati dokumente o kojima je riječ u ovoj istrazi. Taj je zaključak u skladu i s Poslovnikom Vijeća, prema kojem Vijeće može objaviti dokumente (u kontekstu zakonodavnog ili nezakonodavnog postupka) samo ako očito nisu obuhvaćeni nijednom iznimkom utvrđenom u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima.

Procjena Ombudsmana nakon preporuke

18. Što se tiče prvog argumenta Vijeća, prema kojem se viši standard transparentnosti primjenjuje samo kada institucije djeluju u okviru zakonodavnog postupka, ombudsmanica najprije želi ponoviti jednu od glavnih točaka iznesenih u svojoj preporuci: Opći zahtjev otvorenosti i transparentnosti primjenjuje se na rad institucija EU-a – neovisno o tome je li zakonodavne prirode ili ne .

19. Taj je zahtjev sadržan u članku 15. Ugovora o Europskoj uniji. [19] [Poveznica] Također se odražava u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima, kojima se zahtijeva da „*institucije, koliko je to moguće, stavljuaju dokumente izravno na raspolaganje javnosti u elektroničkom obliku ili putem registra u skladu s pravilima dotične institucije*“. [20] Drugim riječima, **svi** dokumenti koji su obuhvaćeni definicijom „dokumenta“ u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima, neovisno o njihovoj prirodi, moraju biti izravno dostupni „*u mjeri u kojoj je to moguće*“. Pristup dokumentima može se ograničiti samo ako se primjenjuje jedna (ili nekoliko) iznimaka utvrđenih u pravilima [21] .

20. Istodobno je očito da određeni postupci donošenja odluka, osobito oni koji dovode do akata koji su izravno obvezujući za države članice i izravno ili neizravno obvezujući za građane, zahtijevaju još viši standard transparentnosti. To je svakako slučaj kada institucije djeluju u svojem zakonodavnom svojstvu. Kao što je Sud istaknuo u presudi Turco , „*[n]ažnost u tom pogledu doprinosi jačanju demokracije omogućujući građanima da provjere sve informacije na kojima se temelji zakonodavni akt. Mogućnost da građani saznaju razloge na kojima se temelje zakonodavne mjere preduvjet je za učinkovito ostvarivanje njihovih demokratskih prava.*“ [22] Ombudsman razumije da je temeljna ideja na kojoj se temelji obrazloženje Suda da postoje postupci donošenja odluka koji su od posebne važnosti za javnost i stoga zahtijevaju posebno visok standard transparentnosti.

21. To se obrazloženje odražava u širokoj definiciji „zakonodavnih dokumenata“ u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima, koja **nije** ograničena na dokumente sastavljene u kontekstu formalnog „zakonodavnog postupka“, nego uključuje sve „*dokumente sastavljene ili primljene tijekom postupaka za donošenje akata* koji su pravno obvezujući u državama članicama ili za njih“. Svi takvi dokumenti , „*posebno* “ , trebali bi biti izravno dostupni, podložno

iznimkama utvrđenima u ovim pravilima. [23] Kao što je ombudsmanica napomenula u svojoj preporuci, Sud EU-a naglasio je tu širu definiciju „zakonodavnih dokumenata” u presudi iz 2018.:

- „iz članka 12. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 [...] proizlazi da se ne samo akti koje je donio zakonodavac Unije, nego i, općenitije, dokumenti sastavljeni ili zaprimljeni tijekom postupaka donošenja akata koji su pravno obvezujući u državama članicama ili za njih, kvalificiraju kao „zakonodavni dokumenti” i stoga podliježu člancima 4. i 9. te uredbe, moraju biti izravno dostupni”. [24]

22. Razlika između „zakonodavnih akata” i „nezakonodavnih akata” u Ugovorima formalne je prirode. Kao što je Vijeće s pravom istaknulo u svojem odgovoru Ombudsmanu, samo se pravni akti doneseni zakonodavnim postupkom iz članka 289. UFEU-a mogu službeno nazvati „zakonodavnim aktima”. Ombudsmanica također prihvata da se pravna osnova Uredbe o TAC-u, članak 43. stavak 3. UFEU-a, formalno ne odnosi na donošenje „zakonodavnih akata” u smislu Ugovorâ.

23. Ombudsman, međutim, ne smatra da je to formalno razlikovanje ključno za određivanje standarda transparentnosti koji bi se trebao primjenjivati na donošenje akta, u skladu s prethodno navedenim razmatranjima. Ključno je pitanje odnosi li se postupak odlučivanja na donošenje akata koji su pravno obvezujući u državama članicama ili za njih. Ta se logika odražava u Poslovniku Vijeća. U članku 8. tih pravila navodi se sljedeće:

- „**kada se Vijeću podnese nezakonodavni prijedlog koji se odnosi na donošenje pravila koja su pravno obvezujuća u državama članicama ili za njih putem uredbi, direktiva ili odluka , na temelju odgovarajućih odredaba Ugovorâ, uz iznimku unutarnjih mjera, upravnih ili proračunskih akata, akata koji se odnose na međuinstитucijske ili međunarodne odnose ili neobvezujućih akata (kao što su zaključci, preporuke ili rezolucije), prvo razmatranje važnih novih prijedloga u Vijeću otvoreno je za javnost** ”. [25] [\[Poveznica\]](#)

Poslovnikom Vijeća stoga se potvrđuje da postoje nezakonodavni prijedlozi koji se odnose na donošenje pravila koja su pravno obvezujuća u državama članicama ili za njih, a koji su važni i stoga bi se o njima, kao i o „zakonodavnim” prijedlozima, trebalo javno raspravljati u Vijeću.

24. Kao što je Vijeće navelo u svojem odgovoru Ombudsmanu, „ *u pripremi svojeg početnog stajališta [o TAC-ovima] države članice moraju žonglirati između različitih interesa (industrija u odnosu na okoliš, mali i veliki ribolov itd.) za više od stotinu stokova* ”. [26] [\[Poveznica\]](#) Nadalje, Vijeće je istaknuto da se „ *predmetni postupak donošenja odluka odvija u kontekstu koji je u velikoj mjeri politiziran i podložan intenzivnoj vanjskoj pozornosti* ”. [27] [\[Poveznica\]](#) Iz tih izjava proizlazi da postoji znatan javni interes za postupak donošenja odluka o kojem je riječ u ovoj istrazi jer uključuje usklađivanje i uravnoteženje značajnih okolišnih, gospodarskih i socijalnih interesa.

25. Ombudsmanica smatra da inzistiranje Vijeća, u okviru ove istrage, na formalnoj razlici između zakonodavnih i nezakonodavnih akata nije u skladu s duhom Ugovorâ i pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima, koji zahtijevaju visok standard transparentnosti u donošenju odluka EU-a i donošenju odluka što je moguće bliže građanima.

26. S obzirom na navedeno, Ombudsman nije uvjeren prvim argumentom Vijeća, prema kojem bi samo akti, koji se formalno donose zakonodavnim postupkom utvrđenim u članku 289.

UFEU-a, trebali imati koristi od višeg standarda transparentnosti koji se pripisuje zakonodavnim dokumentima u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima. Naprotiv, Ombudsman potvrđuje svoje stajalište da dokumente o kojima je riječ u ovoj istrazi treba smatrati „zakonodavnim dokumentima” u smislu Uredbe 1049/2001.

27. Kad je riječ o drugom argumentu Vijeća, ombudsmanica pozdravlja činjenicu da je Vijeće potvrdilo da dokumenti o kojima je riječ u toj istrazi mogu sadržavati informacije o okolišu u smislu Aarhuške uredbe. Slaže se sa stajalištem Vijeća da se pristup informacijama o okolišu i dalje može odbiti ako bi otkrivanje ozbiljno ugrozilo postupak donošenja odluka koji je u tijeku. Međutim, Ombudsman ponavlja da se iznimka u pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima, u kojoj se navodi da se pristup dokumentu odbija ako bi otkrivanje ozbiljno ugrozilo postupak odlučivanja institucije [28], mora tumačiti restriktivno u pogledu informacija o okolišu [29]. Nadalje, suprotno onomu što se čini da Vijeće implicira u svojem odgovoru Ombudsmanu [30] [Poveznica], na taj zahtjev za restriktivnim tumačenjem iznimke kad je riječ o informacijama o okolišu **ne** utječe zakonodavna ili nezakonodavna priroda predmetnih dokumenata.

28. Naposljetu, Vijeće je tvrdilo da rizik od ozbiljnog ugrožavanja postupka donošenja odluka u slučaju proaktivnog otkrivanja ne bi bio samo hipotetski, nego razumno predvidljiv. Vijeće je u biti tvrdilo da bi se otkrivanjem dokumenata, posebno onih koji sadržavaju stajališta država članica koja se mijenjaju, ograničila mogućnost mirne rasprave o tim pitanjima i postizanja dogovora. To, prema mišljenju Vijeća, dokazuju važni različiti interesi u ovom postupku donošenja odluka, znatan vanjski pritisak koji se može staviti na donositelje odluka zbog važnih gospodarskih i okolišnih interesa o kojima je riječ, pozornost koju proces donošenja odluka privlači (Vijeće spominje primjer lobista koji pokušavaju ući u prostorije Vijeća s medijskim značkama) i potrebu za sveobuhvatnom analizom svih dokumenata prije objave.

29. Ombudsmanica nije uvjereni argumentima Vijeća. Ponavlja svoje uvjerenje da je mogućnost da javnost, uključujući one građane koji imaju znatan interes za ishod pregovora, bilo da je riječ o gospodarskim interesima ili interesima okoliša, sastavni dio ostvarivanja njihovih demokratskih prava od strane građana EU-a [31]. Prema shvaćanju Ombudsmana da prethodno otkrivanje dokumenata koji se odnose na zakonodavne predmete koji su u tijeku i koji sadržavaju stajališta pojedinačnih delegacija nije imalo tendenciju ometati postupak donošenja odluka. U ovom slučaju joj nisu predočeni dokazi koji bi upućivali na to da bi ishod bio drukčiji.

30. Ombudsmanica stoga potvrđuje svoje stajalište da Vijeće nije dokazalo da bi otkrivanje predmetnih dokumenata ozbiljno utjecalo, produljilo ili otežalo pravilno postupanje u donošenju odluka [32].

31. Na temelju navedenog ombudsmanica ponovno potvrđuje svoj zaključak da je sustavno označivanje dokumenata Vijeća u vezi s postupkom donošenja godišnjih propisa o TAC-ovima za 2018. i 2019. s obzirom na to da je „LIMITE” nepravilnost u postupanju.

Zaključak

Na temelju istrage ombudsmanica zaključuje ovaj predmet sljedećim zaključkom:

Ombudsmanica nije zadovoljna odgovorom Vijeća na njezinu preporuku. Ombudsmanica ponavlja svoju preporuku da bi Vijeće trebalo proaktivno objavljivati dokumente povezane s donošenjem Uredbe o TAC-ovima u trenutku njihova proslijedivanja državama članicama ili što je prije moguće nakon toga.

Podnositelj pritužbe i Vijeće bit će obaviješteni o toj odluci .

Emily O'Reilly

Europski ombudsman

Strasbourg, 29. travnja 2020.

[1] [Poveznica] Uredba (EU) br. 1380/2013 o zajedničkoj ribarstvenoj politici:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R1380&from=EN> [Poveznica]

[2] [Poveznica] Više informacija o TAC-ovima:

https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules/tacs_en [Poveznica].

[3] [Poveznica] Članak 43. stavak 3. UFEU-a.

[4] [Poveznica] Vijeće podupire Odbor stalnih predstavnika vlada država članica pri Europskoj uniji (COREPER) i više od 150 visokospecijaliziranih radnih skupina i odbora, poznatih kao „pripremna tijela Vijeća”. Ta tijela obuhvaćaju posebna područja politike ili teme te, među ostalim, pripremaju stajališta Vijeća.

<https://www.consilium.europa.eu/en/council-eu/preparatory-bodies/> [Poveznica].

[5] [Poveznica] U skladu s pravilima EU-a o javnom pristupu dokumentima. Uredba 1049/2001 o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32001R1049> [Poveznica].

[6] [Poveznica] Preporuka je dostupna ovdje:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/120761> [Poveznica]

[7] [Poveznica] Članak 12. stavak 2. Uredbe 1049/2001.

[8] [Poveznica] Uredba 1367/2006 o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32006R1367> [Poveznica]

[9] [Poveznica] Članak 4. stavak 3. Uredbe 1049/2001.

[10] [Poveznica] Članak 6. stavak 1. druga rečenica Uredbe 1367/2006; vidjeti i presudu Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018., *ClientEarth protiv Komisije, C-57/16, t. 100.*:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Poveznica].

[11] [Poveznica] Glavna iznimka su dokumenti koji moraju biti izravno dostupni u skladu s Poslovnikom Vijeća, vidjeti članak 11. stavke 3. i 5., Prilog II., kao što je prijedlog Komisije.

[12] [Poveznica] Vidjeti i tematsko izvješće Europskog ombudsmana u strateškoj istrazi OI/2/2017/TE o transparentnosti zakonodavnog postupka Vijeća, točka 36., dostupno na:
<https://www.ombudsman.europa.eu/en/special-report/en/94921> [Poveznica]

[13] [Poveznica] Članak 4. stavak 3. Uredbe 1049/2001.

[14] [Poveznica] Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018., ClientEarth/Komisija, C-57/16, t. 108.: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Poveznica].

[15] [Poveznica] Točka 17. mišljenja Vijeća:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/124286> [Poveznica].

[16] [Poveznica] Članak 6. stavak 1.

[17] [Poveznica] točka 5. mišljenja Vijeća.

[18] [Poveznica] točka 28. mišljenja Vijeća.

[19] [Poveznica] U skladu s člankom 15. stavkom 1. UEU-a, „[k]ada bi se promicalo dobro upravljanje i osiguralo sudjelovanje civilnog društva, institucije, tijela, uredi i agencije Unije obavljaju svoj rad na što otvoreniji način“. U tu svrhu „[s]vaka institucija, tijelo, ured ili agencija osigurava transparentnost svojih postupaka i u svojem poslovniku razrađuje posebne odredbe o pristupu svojim dokumentima“ (članak 15. stavak 3. UEU-a).

[20] [Poveznica] Članak 12. stavak 1. Uredbe 1049/2001.

[21] [Poveznica] Članak 4. Uredbe 1049/2001.

[22] [Poveznica] Presuda Suda (veliko vijeće) od 1. srpnja 2008., *Kraljevina Švedska i Maurizio*

Turco protiv Vijeća Europske unije, spojeni predmeti C-39/05 P i C-52/05 P, t. 46.:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-39/05&language=en> [Poveznica].

[23] [Poveznica] Članak 12. stavak 2. Uredbe 1049/2001.

[24] [Poveznica] Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018., *ClientEarth/Komisija, C-57/16, t. 85.*: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Poveznica].

[25] [Poveznica] Naglasak je dodan. Ombudsmanica istodobno napominje da Poslovnik Vijeća ne slijedi široku definiciju „zakonodavnih dokumenata” iz članka 12. stavka 2. pravila EU-a o javnom pristupu dokumentima, nego zakonodavni dokument definira kao „*svaki dokument sastavljen ili zaprimljen tijekom postupaka za donošenje zakonodavnog akta*”. Takav restriktivni pristup je žalosno.

[26] [Poveznica] točka 29. Mišljenja Vijeća.

[27] [Poveznica] točka 30. mišljenja Vijeća.

[28] [Poveznica] Članak 4. stavak 3. Uredbe 1049/2001.

[29] [Poveznica] Članak 6. stavak 1. druga rečenica Uredbe 1367/2006; vidjeti i presudu Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018., *ClientEarth protiv Komisije, C-57/16, t. 100.*:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Poveznica].

[30] [Poveznica] Točka 19. mišljenja Vijeća glasi: „*Što se tiče članka 6. stavka 1. druge rečenice Uredbe (EZ) br. 1367/2006, Sud je u presudi Client Earth doista presudio da, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 15., osobito razlog za odbijanje iz članka 4. stavka 3. prvog podstavka Uredbe br. 1049/2001 treba restriktivno tumačiti u pogledu informacija o okolišu,*

uzimajući u obzir javni interes za otkrivanje traženih informacija,

time se nastoji postići veća transparentnost u pogledu tih informacija. To bi trebao biti u međutim, treba imati na umu da je ta presuda donesena u kontekstu zakonodavnog postupka Unije u

poštovanje pitanja okoliša i dokumenata kojima se utvrđuje je li riječ o pitanjima okoliša ili ne Komisija bi pokrenula zakonodavni postupak u skladu s Ugovorima”.

[31] [Poveznica] Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018., *ClientEarth/Komisija, C-57/16, t. 101.*: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Poveznica].

[32] [Poveznica] Presuda Suda (veliko vijeće) od 4. rujna 2018., *ClientEarth/Komisija, C-57/16, t. 108.*: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en> [Poveznica].

